

در بخش‌های گذشته به بررسی یکسری از عواملی که باعث عدم موفقیت پروژه‌های IT می‌شوند، پرداختیم و دیدیم که شکست یک پروژه IT به یکباره نبوده و ماحصل بی‌توجهی به عواملی مختلفی است که در دراز مدت زمینه‌ساز شکست پروژه‌های IT می‌شوند. هرچند ما این بخش را تحت عنوان 101 عامل شکست پروژه‌های IT آماده کردیم، اما با نگاهی دقیق‌تر آگاه خواهیم شد که این عوامل مختص پروژه‌های IT نبوده و در دیگر صنایع نیز می‌توانند زمینه‌ساز شکست پروژه‌های IT شوند. در این بخش آخرین قسمت از این عوامل را مورد بررسی قرار خواهیم داد. **برای مطالعه عوامل دیگر شکست پروژه‌های IT اینجا کلیک کنید**

پیکربندی و مدیریت اطلاعات

عدم موفقیت در حفظ کنترل یک سند یا نسخه‌هایی از یک مؤلفه منجر به سردرگمی شده و مشکلات ناسازگاری و مشکلات دیگری که روند پیشرفت را مختل می‌سازند، بوجود می‌آورند.

عدم موفقیت در قرار دادن ابزارهای مناسب برای سازمان‌دهی و مدیریت نتایج اطلاعات که منجر به از دست دادن اطلاعات کلیدی یا از دست دادن کنترل می‌شود.

کیفیت

نیازهای کیفی هرگز مورد بحث قرار نگرفته‌اند، از این رو به افراد مختلف اجازه می‌دهد انتظارات متفاوتی از آن چه در حال تولید بوده و استانداردهای پیرامون آن داشته باشند.

عدم توانایی در برنامه‌ریزی مناسب برای آزمایش‌ها یا نقاط بازرسی که در آن کیفیت مورد تأیید قرار گیرد

به جای آن‌که در زمان بررسی اسناد و بررسی صفحات کاغذی تمرکز روی مسائل اساسی متمرکز شده باشد، تمرکز روی گرامر و غلط‌یابی قرار گرفته است.

کیفیت به جای آن‌که در قالب یک تفکر کاری جا افتاده باشد در واژه تست‌ها به آن پرداخته شده است.

تیم توسعه و انتقال پروژه کیفیت را مسئولیت گروه تضمین کیفیت می‌داند، به جای آن‌که آن را یک وظیفه مشترک

بداند.

تمرکز آزمایش‌ها روی ساده‌سازی حالت‌های آزمایش قرار گرفته است در حالی‌که از موقعیت‌های پیچیده همچون خطاها و اداره کردن بازیابی‌ها زمانی‌که مشکلاتی بوجود می‌آید، صرف‌نظر شده است.

یکپارچه‌سازی و آزمایش مؤلفه‌های ساخته شده در یک پروژه تا زمانی‌که همه فعالیت‌های کامل شوند در انتظار باقی می‌مانند، به جای آن‌که یکپارچه‌سازی، تأیید، پیدا کردن و حل مشکلات تدریجی باشد.

آزمایش در یک محیط پیکربندی شده متفاوت از محصول نهایی، یا محیط عملیاتی که محصول به آن انتقال پیدا خواهد کرد، انجام می‌شود.

مدیریت و دنبال کردن پروژه

اعتقاد بر این است که هر چند تیم مطابق برنامه زمان‌بندی شده حرکت می‌کند، اما آن‌ها دیرتر کار خواهد را انجام خواهند داد.

برنامه‌ریزی پروژه منتشر شده، اما برای دنبال کردن کارها کافی نبوده و اجازه ردیابی مسائل مربوط به ظاهر و آدرس‌دهی دقیق مشکلات را نمی‌دهد. این عوامل باعث تأخیر شده و زمینه‌ساز بروز مشکلات دیگری می‌شود.

روی اخبار بد زمانی‌که محصول به مشتریان، مدیران و سهام‌داران نشان داده می‌شود سرپوش گذاشته می‌شود. رد اطلاعاتی که ممکن است نشان دهد، پروژه در حال اجرا دارای مشکلاتی است از بین رفته است.

جدول زمانی و بودجه تبدیل به یک نیروی محرکه شده‌اند که باعث می‌شوند کیفیت به خطر افتد.

پروژه به جای آن‌که بر مبنای توسعه کوچک‌تر دنبال شود، بر مبنای عناصر بزرگ کاری پیگیری می‌شود.

عدم نظارت بر پیمان‌کاران فرعی یا نظارت بر عملکرد فروشنده به صورت منظم.

باور کردن حرف یکی از اعضای تیم که گزارش داده است 90 درصد از یک وظیفه به اتمام رسیده است.

عدم پیاده‌سازی سیستمی که تضمین کند اعضای تیم فعالیت‌های آینده خود را انجام داده و متعهد به انجام آن باشند.

اعتماد کردن به صحبت‌های فرد یا افراد که حرفی را در هفته‌ها یا ماه‌های گذشته گفته‌اند، و همچنان آن مطلب را به‌خاطر می‌آورند و بر همین اساس همه از آن شخص انتظار دارند که آن موضوع را انجام داده باشد.

مشکلات مربوط به تصمیم‌گیری

تصمیمات کلیدی، تصمیم‌گیری درباره نوع استراتژی، ساختار و معماری توسط افرادی گرفته می‌شود که فاقد تخصص موضوعی لازم در خصوص تصمیم‌گیری هستند.

زمانی‌که تصمیمات مهمی اتخاذ می‌شود، تصمیمات مشاور یا نادیده گرفته می‌شود یا تصمیمات مورد بازبینی قرار نمی‌گیرند.

عدم توانایی در شناسایی موقعیت باعث می‌شود تا تصمیمات بیهوده و بی‌اثری گرفته شوند.

عدم موفقیت در نهایی کردن یک تصمیم مهم باعث بوجود آمدن چرخه‌ای بیش از حد طولانی و انفعالی می‌شود.

تیم از تصمیمات دشوار طفره می‌رود، به دلیل این‌که بعضی از سهام‌داران از نتیجه بدست آمده ناراضی می‌شوند.

به جای آن‌که زمینه‌هایی برای تسهیل تصمیمات گروهی اتخاذ شود، تصمیمات گروهی از کمترین ارزش برخوردار هستند.

تصمیمات کلیدی بدون شناسایی یا توجه به جایگزینی اتخاذ می‌شوند.

بخش‌هایی از تصمیمات اتخاذ شده همچون چه کسی، چرا، چه موقع، کجا و چگونه اجزایی منجر به ساخت تصمیمی شده‌اند، بدون جواب در گوشه‌ای رها شده‌اند که همین موضوع باعث ایجاد سردرگمی می‌شود.

عدم موفقیت در اثبات واضح و روشن مالکیت در ارتباط با تصمیم‌گیری‌های کلیدی که باعث ایجاد سردرگمی و تردید می‌شود.

تاریخ انتشار:

13 مرداد 1394

نشانی منبع: <https://www.shabakeh-mag.com/are-network/1168>